దిబ్బ ప్రభువుగారి ప్రతిష్ఠ

ప్రభువు వారు ఎడమచేతిలో ఉన్న సాసరు నుంచి కుడిచేత్తో కప్పు ఎత్తి నోటిదగ్గిరికి తీసుకునే పద్ధతిలో నాకేదో విచార సూచన కనపడింది.

కిరీటధారికి మనశ్శాంతి లేదన్న ఆంగ్లసూక్తి ఆయనకు వినపడేటట్టు పఠించా.

ఆయన నాకేసి క్షణం సేపు పరధ్యానంగా చూసి సంగ్రహమైన చిరునవ్వొకటి నవ్వి, 'మీకు తెలియని విషయాలేమున్నాయీ?' అన్నారు.

'వాటిలో ప్రస్తుతం మీ కోమల హృదయాన్ని వేధిస్తున్నది ఏదా అని' అన్నా.

ఆయన దగ్గిర దాపరికం లేదు. ఉన్న చిక్కేమిటో చెప్పేశారు.

సంగతేమంటే దిబ్బనగరానికి ఉత్తరంగా అరణ్యమున్నది. దానికింకా ఉత్తరంగా కొండలున్నాయి. వెనక ఈ అరణ్యంలోనూ, కొండల్లోనూ వన్యమృగాలుండి ప్రభువు వారూ, ఆయన మిత్రులూ అప్పుడప్పుడూ షికారీ చేస్తుండేవారు. ఇప్పుడక్కడ కమ్యూనిష్టులు కూడా చేరారు.

ప్రభువువారి అజ్ఞానుసారం కిందటేడు వరకూ దిబ్బపోలీసులూ, దిబ్బసైనికులూ ఈ ప్రాంతాలలో కమ్యూనిస్టుల వేట సాగించారు. 1949 మధ్యలో ఈ వేట అకస్మాత్తుగా ముగిసింది. అరణ్యంలోనూ, కొండల్లోనూ గల కమ్యూనిస్టులు నిశ్శేషం చేయబడ్డారని అధికార ప్రకటన జరిగింది. ఆ ప్రాంతాలలో నివసించే కోయలూ, చెంచులూ మొదలైనవాళ్లు తమకు కమ్యూనిస్టు భయం తీరిపోయిందన్నారట.

కాని యదార్థంగా జరిగినదేమంటే దిబ్బ పోలీసులకూ, దిబ్బ సైనికులకూ, అరణ్యంలో కమ్యూనిస్టులుగా గుర్తించదగిన వాళ్ళెవరూ కనిపించలేదు. వాళ్ళు చేసిందల్లా కనిపించిన కోయవాణ్ణీ చెంచువాణ్ణీ చంపారు.

'మా జీవితం ఎందుకిట్లా తారుమారు చేస్తున్నారు? అదివరకు ప్రభువువారు షికారీకి వస్తే మేం తోడ్పడి ఏవో బహుమానాలు పొందేవాళ్ళంగదా. ఇప్పుడు మా మీదికే వేటకు వచ్చి మాకు తుపాకీగుళ్ళు బహుమానం చేస్తున్నారా?' అని వనవాసుల్లో పెద్దలు అడిగారు.

'మాకు మీతో పేచీలేదు. మీరు కమ్యూనిస్టుల్ని దాస్తే వాళ్ళతోబాటు మీరు కూడా బాధలు పడవలసి ఉంటుంది' అని దిబ్బప్రభువుగారి అధికార్లు వారికి తెలియజెప్పారు.

ఇది అతిశయోక్తి. దిబ్బసైన్యాల దాడులవల్ల కమ్యూనిస్టులేమీ బాధపడ్డట్టు కనిపించలేదు. బాధలన్నీ వనవాసులే పడ్డారు.

అరణ్యంలో కమ్యూనిస్టులు లేరనికాదు, ఉన్నారు. ఉండటమే కాకుండా దూరంగా ఉన్న ప్రాంతాలలో నివసించే అడివి మనుష్యులకు వ్యవసాయమూ, చదువు సంధ్యలూ, చిన్న చిన్నగృహపరిశ్రమలూ నేర్పసాగారు.

అరణ్యవాసులు కమ్యూనిస్టులపై అభిమానంతో కాకపోయినా, ఆత్మరక్షణార్థం దిబ్బ సైనికులపైనా, పోలీసులపైనా కత్తికట్టారు. చాలామంది పోలీసులూ, సైనికులూ వాళ్ళ చేతిలో చచ్చారు. అంతకంటె ఎక్కువగా పోలీసులూ, సైనికులూ అరణ్యంలోకీ కొండల్లోకీ పారిపోయి అక్కడి నూతన జీవితంలో చేరిపోయినారు. ప్రభుత్వ నౌకరీ చేసుకునే వాళ్ళకన్న ఈ అరణ్యవాసులు సార్థకంగా జీవిస్తున్నట్టు వారికి తోచింది. ఈ విధంగా అరణ్యవాసులకు ఒకటి రెండు జీప్‌కార్లూ, కొన్ని డజన్ల తుపాకులూ, కొన్ని పెట్టెల తూటాలూ అవీ దొరికాయి.

అడవుల్లోనూ కొండల్లోనూ కమ్యూనిస్టులున్నారని అందరికీ తెలుసు. కాని వాళ్ళు అకృత్యాలేమీ చెయ్యకపోవటంచేత పూర్తిగా నిర్మూలించ బడ్డారన్న అధికార ప్రకటనకు విఘాతం లేకపోయింది. వాళ్ళో, వాళ్ళ ఏజంట్లో ప్రతిరాత్రీ ఆహార ధాన్యాలూ, కల్లు, తేనె మొదలైనవి తెచ్చి దిబ్బ నగరంలో అమ్మి తెల్లారే లోపుగా పెట్రోలూ, కిరసనాయిలూ, ఇతర అవసర వస్తువులూ తీసుకుపోతూనే ఉన్నారు. ఈ వ్యాపారంలో ప్రభుత్వ ఉన్నతోద్యోగులకు కూడా సంబంధమున్నది.

ఈ వ్యవహారమంతా ఇట్లా నడిచిపోతే, దిబ్బ ప్రభువుగారికి అట్టే బాధ ఉండేదికాదు. ఆయన శాంతిప్రియుడు. కావాలని లేనిపోని చిక్కులు తెచ్చిపెట్టుకోడు.

కాని పెద్ద చిక్కు వచ్చింది. దిబ్బ రాజ్యానికి వచ్చిన పరాయివాళ్ళలో ఎవరో ఒకరు పత్రికలలో ఒక వ్యాసం ప్రచురించారు. అందులో దిబ్బరాజ్యంలోని ప్రజల జీవితమూ, దానికి ఉత్తర ప్రాంతంలో ఉండే కొండ ప్రాంతంలో కమ్యూనిస్టులు ఏర్పాటు చేసిన జీవితమూ పోల్చబడింది. దిబ్బ ప్రభువువారి 'పాలనా యంత్రం' గురించి లేఖకుడు కొన్ని ఘాటయిన మాటలు కూడా అన్నాడు. నిరంకుశత్వం, అవినీతి, అరాజకం, మధ్యయుగ సంస్కృతి, అసమర్థత, బాధ్యతా రాహిత్యం, జమీందారీ వ్యవస్థలోని కుళ్ళు మొదలైన మాటలు విరివిగా వాడబడ్డాయి. ఈ వ్యాసంలోని ప్రధాన భాగాలను ప్రెస్ ఏజెన్సీవాళ్ళు ప్రచారం చేశారు కూడా.

'ఇది దుర్భరం. దుస్సహం! కోయలూ, చెంచులూ చదువుకోవటమేమిటి? వాళ్ళు పాటలు కట్టటమేమిటి? ఇళ్ళు కట్టుకోవడమేమిటి? ఇక నాగరికత అనేది మిగులుతుందా?' అన్నారు ప్రభువుగారు.

ప్రభువుగారు వాళ్ళ పాటల్ని గురించి అన్నారే, ఆ పాటల్లో ఒకటి పైన చెప్పిన వ్యాసంలో పూర్తిగా, అర్థంతోసహా, ఇవ్వబడింది. దాని సారాంశ మేమిటంటే: అనేక

పుణ్యకార్యాలుచేసి, ప్రజా శత్రువులకు అనేక మాన్యాలూ, ఉద్యోగాలూ ఇచ్చి, ప్రజలను తిండినుంచీ, బట్టనుంచీ, నిలవనీడనుంచీ, ఆరోగ్యం నుంచీ, అక్షరాస్యత నుంచీ రక్షించి, వారు నాగరికత పాలుకాకుండా వెయ్యి పోలీసు కళ్ళతో కనిపెట్టి ఉండిన దిబ్బరాజుగారు – ఆయన ఆత్మ శాంతించుగాక! – దేహం విడిచి అమెరికన్ సూపర్ ఫోర్ట్రెస్ చాంబర్ విమానంలో స్వర్గానికి వెళ్ళారట. ధర్మ సంస్థాపనంలో క్షణం కూడా విశ్రాంతి సహించని శ్రీవారు స్వర్గంలోని అధికారులను కమ్యూనిస్టులు ఎక్కడ ఉంటారని అడిగి వారు సహజంగా నరకం లోనే ఉంటారని తెలుసుకున్నారట. అంతట శ్రీవారు నరకంలోని కమ్యూనిస్టులను నిశ్శేషం చేసేదాకా నిద్రపోనని బయలుదేరి నరకానికి వెళ్ళి అక్కడ ప్రతి నరక కూపాన్నీ పరిశోధించటం మొదలుపెట్టి, అక్కడకూడా ఆయనకు కమ్యూనిస్టులు కనిపించక గడువులేకుండా అక్కడే ఉండిపోయారట.

ఈపాట దిబ్బసైన్యాలూ, దిబ్బ పోలీసులూ కమ్యునిస్టు వేట సాగించే కాలంలో రాసినది.

'పరిపాలించటానికి ఒక అర్హత ఉండాలనీ అందరూ పరిపాలించలేరనీ, చివరకు వడ్రంగం చెయ్యటానికైనా ఒక అర్హత ఉండాలనీ ఈ మూఢ ప్రజలు ఎప్పటికి గుర్తిస్తారు? హేయమైన ఈ కమ్యూనిజంపై వీళ్ళకి అభిమానమేమిటి? ఈ కోయలూ చెంచులూ అనాగరికులుగా ఉన్నప్పుడు ఆదర్శప్రాయులుగా ఉండేవారు. వారికి అబద్ధం ఆడటం చాతకాదు. అన్నమాట నిలబెట్టుకునేవారు. వారి స్వామిభక్తి ఎటువంటిదంటే అవసరమైతే పీకకోసి ఇచ్చేవారు. వాళ్ళు చలికీ, వానకూ, ఆకలికీ వెరిచేవారు కారు. అడివిలోని సంపద యావత్తూ తెచ్చి మనకు కానుకగా సమర్పించేవారు. ఇటువంటివారికి ఈ కమ్యూనిస్టు కిరాతకులు స్వార్థం నేర్పుతున్నారు. స్వామిద్రోహం నేర్పుతున్నారు. రాయటమూ, చదవటమూ, ఎండ వానలనుంచి రక్షించుకోవటమూ నేర్పుతున్నారు. ఈ అరాజకం ఇట్లాగే సాగనిస్తే వాళ్లకూ మనకూ తేడా లేకుండా పోతుందే! వాళ్ళకోసం నా హృదయం ఎట్లా తపిస్తోందో తెలుసా?' అన్నారు ప్రభువుగారు.

'నాకు వేరే చెప్పాలా?' అన్నా.

'ఈ కమ్యూనిస్టు నిర్మాణాన్ని సమూలంగా నాశనం చెయ్యాలి.'

'దానికి సందేహమేమిటి? ఇంకా చూస్తారెందుకు?'

'అది సులభంకాదు. అనుకున్నంత సులభంకాదు' అన్నారు రాజుగారు బదులుగా, ఎవరనుకున్నంత సులభంకాదో వారు వివరించలేదు.

'ఎందుచేత?'

'వాళ్ళకు బలాలున్నాయి. ఆయుధాలున్నాయి. వాళ్ళు చావటానికి సిద్ధంగా ఉన్నారు. మన యోధులు ప్రాణం మీద ఎందుచేతో అంతులేని అభిమానం కనబరుస్తున్నారు. నా రాజ్యంలో చావటానికి సిద్ధంగా లేనివారున్నారనుకోవటం ఎంతో తలవంపులుగా ఉంది.

తిండి లేక చావటానికి ప్రజలు వెనకాడుతున్నారు. కమ్యూనిస్టులతో పోరి చావటానికి పోలీసులు వెనకాడుతున్నారు. నా రాజ్యంలో ఇవాళ ప్రతి ఒక్కడికి ఒకటే ఆలోచన - నాలాగే జీవించాలనీ, నేను వేసుకునే దుస్తులే వేసుకోవాలనీ, నేను పడుకున్న పక్కమీదేపడుకోవాలనీ! ఇటువంటి అరాజకం ఎన్నడూ ఎక్కడా ఎవరూ ఎరగరు.'

రాజుగారు కాస్సేపు ఆలోచించి, 'ఒక్క చిన్న సలహా కావాలి' అన్నారు.

'ఆజ్ఞాపించండి' అన్నా.

'కమ్యూనిజమును ఎదుర్కునేటందుకు మనకు అమెరికా సహాయపడితే బాగుండదూ?'

'మీకు తెలియని దేమున్నది కనకా? వాళ్ళు కొన్ని షరతులు పెడతారు.'

'పెట్టనివ్వండీ!'

'సైనిక స్థావరాలూ అడుగుతారు.'

'ఇద్దాం!'

'మన గనులూ, అరణ్యాలూ, పరిశ్రమలూ గుత్త తీసుకుంటారు.'

'తీసుకోనివ్వండీ!'

కమ్యూనిస్టు పీడాబాధితులు ఏ షరతులకు జంకరాదు గనక? అమెరికాకు అన్ని పెట్టుబడిదారీ దేశాలూ అమ్ముడుపోతున్నాయని రష్యా ప్రచారంచేసి ఏం లాభం? కమ్యూనిస్టు ప్రమాదం రష్యాకేం తెలుసు?

'మన విడిదిలో ఉన్న ఐక్యరాజ్యీయులను కదిలిస్తే బాగుంటుందని నాకు తోస్తోంది' అన్నా.

'ఐక్య-ఎవరూ' అన్నారు రాజుగారు.

ఆ రోజు రాత్రే ఐక్యరాజ్యీయులు రాజుగారితో విందు తాగారు.

'మీకు అర్జంటుగా సహాయం కావాలనటానికి సందేహం లేదు. అమెరికా ప్రభుత్వం మీవంటి వారికి సహాయం చెయ్యటానికే ఉన్నది. కాని అమెరికా ప్రజాస్వామిక దేశం కనక ప్రభుత్వం ద్వారా మీకు సహాయం జరగాలంటే చాలా ఆలస్యమై కాలాతీత మవుతుంది. ఈలోగా కమ్యూనిస్టులు మిమ్మల్ని మింగేస్తారు. అందుచేత మేం మా 'కార్ఫ్సు అండ్ కాఫిన్ ఇన్కార్పొరేటెడ్' ద్వారా మీకు కావలసిన సహాయం ఏర్పాటు చేస్తాం. మీ మాంగనీజ్, గంధకం గనులూ, మీ అరణ్యాలూ అభివృద్ధి చేయటానికి గానూ మా 'కార్ఫ్సు అండ్ కాఫిన్' సంస్థకు అధికారాలివ్వండి' అన్నారు ఐక్యరాజ్యీయులు.

వారు రాజకీయంగా కూడా సలహా యిచ్చారు.

'మీకు మా సహాయం మొదటి ఇన్‌స్టాల్మెంటు సరిగా నెల రోజులకు అందుతుంది. అది వచ్చేదాకా ఆగటం చూసేవారికి బాగుండదు. మీరు వెంటనే కమ్యూనిస్టు ప్రాంతాలపై దాడి ప్రారంభించండి. ఈలోగా సహాయం రానే వస్తుంది.'

ఈ ఐక్యరాజ్య సలహా రాజాగారికి బాగా నచ్చింది. మూడోరోజుకల్లా కొండ ప్రాంతాలపై సైనిక చర్య ప్రారంభమయింది. కాని ఏ కారణం చేతనో కమ్యూనిస్టులు ఈ దాడిని సులభంగా తిప్పికొట్టి సైనికుల్లో సగంమందికి పైగా ఖైదు చేశారు. కొందరు తమకు తామే కమ్యూనిస్టులతో చేరిపోయారు. ముప్పైమంది సైనికులు కాబోలు తిరిగి వచ్చారు. ఎవరి దగ్గిరా ఒక్క ఆయుధం కూడా లేదు. ఆయుధాలన్నీ పత్రికల్లో రాసినట్లు, కమ్యూనిస్టుల పరమైనాయని భావించబడింది.

'మనం ఇంకా ఓడిపోలేదు. మన గనులూ అరణ్యాలు ఐక్యరాజ్యీయులపరం చేశాం. వారప్పుడే గనుల్లోంచి పదివేల టన్నుల మట్టి, అడవుల్లో నుంచి రెండు లక్షల టన్నుల కలపా పంపించేశారు. నేడో రేపో మనకు ఆయుధ సహాయం రానున్నది' అన్నారు ప్రభువుగారు.

ఐక్యరాజ్యీయులు ఆడి తప్పరు. వారు కొన్ని విషయాలలో కోయలకూ, చెంచులకూ తీసిపోరు. సరిగా అనుకున్న సమయానికి మూడు పెద్ద కేసులు దిగాయి. ఒకదాని మీద 'డ్రగ్స్' అని ఉంది. ఇంకో దాని మీద గ్లాస్ అని ఉన్నది. మూడో దాని మీద 'టూల్స్' అని ఉన్నది.

రాజుగారు స్వయంగా దగ్గిర ఉండి దివాణంలో కేసులు పగలగొట్టించారు. కేసుల మీద రాసిన మాటలు చూసి ఆయన నవ్వారు. అట్లా ఎందుకు రాసి ఉన్నదో ఆయనకు తెలుసు.

కాని తీరా కేసులు విప్పిన తరవాత ఆయన ఆశ్చర్యానికి మేరలేదు. ఒక కేసు నిండా విటమిన్ బిళ్ళలున్నాయి. రెండవ దాన్లో లాంతరు చిమ్నీలూ, వైన్ గ్లాసులూ, గాజుతోటలూ ఉన్నాయి. మూడో దాన్లో అన్నీ స్క్రూ డ్రైవర్లే.

రాజుగారు ఆగ్రహం పట్టలేకపోయినారు. ఐక్యరాజ్యీయులను పిలిపించారు.

'ఏమిటీ దురన్యాయం?' అన్నారు రాజుగారు.

ఐక్యరాజ్యీయులు మరింత ప్రజాస్వామికంగా మండిపడ్డారు.

'మే మింతకంటె ఏం సహాయం చెయ్యగలం? మీరు వట్టి అసమర్థులు. ఇటీవల మీరు కమ్యూనిస్టుల మీద చేసిన దాడి ఫలితంగా ఒక్క కమ్యూనిస్టు చావకపోగా మీ సైనికులు వారివైపు వెళ్ళారనీ ఆయుధాలన్నీ వారి పరమైనాయనీ తెలిసింది. అటువంటప్పుడు మేం మీకు నిజమైన ఆయుధాలివ్వకపోవటం వల్ల మీకెంత లాభం? అతి నవీనమైన మా ఆయుధాలు వాళ్ళకి దొరికితే కమ్యూనిస్టుల్ని మీరు ఎన్నటికీ గెలవలేరు' అన్నారు ఐక్యరాజ్యీయులు.

ముద్రణ: తెలుగు స్వతంత్ర, 1 సెప్టెంబర్ 1950